

En wat met het derde doel : doorbreken van de vooroordelen bij het publiek ? Hier rijzen wel enkele vragen. In de eerste plaats : wélk publiek wordt bedoeld ? I.v.m. het filmfestival werd geschreven : « Nous projetterons des films qui parlent à **notre** (= des femmes) sensibilité, à **notre** intelligence ». En opmerkelijk genoeg waren de meeste festival-bezoekers ook vrouwen. Filmfestival Musidora bleek dus niet alleen een festival van en dóór vrouwen, maar ook vóór vrouwen.

Een andere vraag is of het (« grote ») publiek wel vooroordelen heeft (tenminste in een determinerende mate) t.o.v. films van vrouwen. Het doorsnee-publiek gaat niet zozeer naar een film omwille van de cineast, maar wel om de film (inhoud/verhaal).

Liggen de vooroordelen niet eerder bij producers en distributeurs, bij wier gratie filmplassen al dan niet het publiek bereiken in ons (Westers) filmindustrie-systeem ? Mogelijk ligt hier nog een moeilijk werkterrein voor de vrouwen : proberen de mentaliteit van de sleutel-figures in de filmwereld te veranderen, of zelf die belangrijke posities in te nemen. Musidora als vereniging en als festival kadert volledig in de actuele emancipatie-drang van de vrouw, wat trouwens grif toegegeven wordt. De acties hebben zowel de ontvoogding van de vrouw achter de camera op het oog, als van de vrouw in het algemeen (de film wordt dan gezien als « un fantastique moyen d'expression pouvant être utilisé dans les luttes de femmes »).

Dit doel, en de ijver en de volharding waarmee hieraan gewerkt wordt, verklaren mogelijk de radicale stellingname voor een volledig autonome vrouwelijke filmexpressie, wat misschien kan afschrikken. Maar zolang deze eis niet leidt tot een fenomeen in de filmwereld zoals men de vrouwenpers in de perswereld kent, kunnen de houding en de inspanningen van deze vrouwen alleen maar positief gewaardeerd worden.

Marcel Meeus

feiten uit de media- wereld

W. VAN DER BIESEN

Op 4 april werd te Brussel het 10-jarig bestaan van het Vlaamse progressieve weekblad « **DE NIEUWE** » gevierd. Bij deze gelegenheid werd een speciaal jubileumnummer uitgegeven waarin een aantal vooraanstaanden zich bezinnen over wat die tien jaar betekend hebben voor de progressiviteit in Vlaanderen. Hierbij worden zowel het politieke als het sociale en culturele leven in de afgelopen 10 jaar belicht.

● De dertiende persprijs « **FRANS THEELEN** » voor de beste universitaire verhandeling over pers-exploitatie en pers-publiciteit werd op 23 april te Brussel uitgereikt. Als laureate werd dit jaar Lea Maes van de Rijksuniversiteit Gent bekroond voor haar verhandeling : « De journalisten van de geschreven pers in België. Een sociografisch onderzoek ».

● Op 26 april 1974 werd te Brussel het « **INTERNATIONAL PRESS CENTER** » (IPC) officieel ingehuldigd. Dit gebouw is gelegen op de hoek van de Simon Stevinstraat en de Karel de Grotelaan, in de schaduw van de EEG-gebouwen. De eerste verdieping is voorbehouden voor de Belgische persverenigingen. Het agentschap Belga heeft z'n intrek genomen op de tweede verdieping. De vier overige verdiepingen werden ter beschikking gesteld van ongeveer veertig buitenlandse nieuwsagentschappen. Ook voor de BRT-RTB wordt er een studio voorzien. Het nieuwe IPC zal ook een geschikt werkmidden en een ontmoetingsplaats zijn voor de ruim 350 in België gevestigde buitenlandse correspondenten. Met dit alles staat het aloude « Pershuis » aan de Korte Boterstraat, dat eigendom is van de Belgische staat, nu leeg.

● Op 1 mei 1974 verscheen het laatste nummer van « **ALOHA** », één van de bekendste alternatieve tijdschriften in Nederland. Dit blad, dat zowel qua vormgeving als inhoud wars was van alle tradities, droeg oorspronkelijk als titel : « Hitweek » en had een maximale oplage van ongeveer 40.000 exemplaren. Toen de oplage voortdurend bleef sinken en er nog nauwelijks enkele duizende nummers werden verkocht, was men verplicht de uitgave te stoppen.

● Van 8 tot 20 mei 1974 ondergingen de meeste Belgische kranten een even plotse als opvallende **VERMAGERINGS-KUUR**. Het aantal pagina's werd in belangrijke mate gereduceerd. Sociale

(1) Françoise Flamant, « Des femmes organisent un festival », in *La Revue du Cinéma. Image et Son*, nr. 283, april 1974, pag. 70-72. De verdere citaten komen alle uit dit artikel. Behalve het bovenstaande artikel werden in hetzelfde nummer nog twintig andere artikels opgenomen over vrouw en cinema.

(2) In het programmablad van het festival staan 150 vrouwelijke cineasten met name vermeld; daarnaast worden nog een aantal produkten afgedrukt met de vermelding « film collectif ». In het hierboven aangehaalde tijdschrift-nummer wordt een (onvolledige) lijst afgedrukt van de tot nu toe bekende Franse vrouwelijke cineasten : hierin zijn 134 namen opgenomen.

geschillen in de Finse en Canadese papierindustrie en in de Zweedse havens waren hiervan de oorzaak. De onmiddellijke aanleiding was echter een staking in de papierfabriek van Langerbrugge, de enige Belgische producent van dagbladpapier. Naast deze conjuncturele reden is er echter ook een structureel probleem. De vraag naar papier is nl. heel wat groter dan het aanbod, omdat de bosontginning onmogelijk het papierverbruik kan volgen. Het resultaat van dit alles was — volledig parallel met de petroleumcrisis — een enorme stijging van de papierprijzen na de schaarste. Naar aanleiding van de « dunne kranten » zou het wel interessant zijn dat eens accuraat werd nagegaan wat in de dagbladen tussen 8 en 20 mei werd weggelaten ten opzichte van de exemplaren van vóór en na de papierbesparing.

● De vereniging van SOCIALISTISCHE JOURNALISTEN heeft er op aangedrongen dat de nieuwe regering werk zou maken van de goedkeuring en de toepassing van een ontwerp voor steun aan de pers. Verder acht zij een herstructurering van de socialistische pers, alsook een concentratie van de materiële middelen onontbeerlijk om het voortbestaan van de socialistische pers te verzekeren.

● Onder de titel « INTEGAN » verscheen op 11 mei 1974 het eerste nummer van een gratis « programma- en informatieblad ». Dit nieuwe weekblad is een initiatief van de Antwerpse intercommunale voor teledistributie en bevat naast een aantal informatieve artikels, uitvoerige gegevens over de televisieprogramma's. Het blad wordt kosteloos bezorgd aan alle aangeslotenen op het « Integan »-kabelnet. Het in magazinevorm uitgegeven blad telt 52 pagina's en heeft een oplage van 40.000 exemplaren. De oplage zal evenwel stijgen samen met de uitbouw van het distributienet. Volgens de initiatiefnemers zal het blad volledig betaald worden door de reclameinkomsten.

Deze gratis-publicatie heeft onmiddellijk felle reacties uitgelokt bij o.a. de « Vereniging van Vlaamse Radio- en TV-critici » en bij de beroepsvereniging van boek- en dagbladhandelaars van de provincie Antwerpen. Men spreekt in dit verband van « broodroof », « oneerlijke concurrentie » en « een zeer ernstige bediening van de vrije onafhankelijke pers »

AMPEX S.A.

MAGNETIC MEMORIES

COMPUTER - INSTRUMENTATION

AUDIO - VIDEO - TAPE

RUE DE L'INDUSTRIE

1400 NIVELLES

TEL. 067/249 21

De uitgeverijen Perexma en Dupuis, die respectievelijk « TV - Expres » en « Humo » (twee radio- en TV-bladen) publiceren, gingen zelfs verder en hebben een proces ingespannen tegen « Integan » en de N.V. IIP (Integan Informatie en Programma), met als beschuldiging : oneerlijke concurrentie. Beide bladen eisen een verschijningsverbod van het kosteloze programmablade, omdat het « hun zakelijke belangen benadeelt ».

Op 17 mei werd officieel bekend gemaakt dat DE PRIJS VAN DE DAGBLADEN vanaf 19 augustus acht frank zal bedragen. Deze prijsverhoging met 33 % is hoofdzakelijk het gevolg van de enorme stijging van de papierprijzen. Sinds 1 januari 1974 zou de prijs van het krantenpapier met 61 % gestegen zijn, zodat de aangekondigde verhoging geenszins voldoende is om de stijging van de kosten te dekken. Volgens sommige bronnen zou de prijs van de kranten voor het einde van het jaar nogmaals met 2 fr. verhogen, zodat men dan de ronde som van 10 fr. zou moeten neertellen. Ter herinnering : in april 1970 kostte een krant nog 3,50 fr.

Leo Siaens, adjunct-hoofdredacteur van « Het Laatste Nieuws », werd te Kyoto in Japan verkozen tot lid van het bureau van het INTERNATIONAAL PERS-INSTITUUT. Een van de belangrijkste taken van dit te Zürich gevestigde instituut is de verdediging van de persvrijheid in de wereld.

Uit een interview van « De Standaard » met Vic Lories, permanent vertegenwoordiger van de BRT in Hilversum, blijkt dat « er een concrete poging is ondernomen om tussen de BRT-nieuwsdienst en de Nederlandse actualiteitenrubrieken een GEREGELDE SAMENWERKING tot stand te brengen ». Er werd reeds een eerste, voorzichtige stap gezet door het uitwisselen van gegevens. In een verder stadium moeten er onderlinge afspraken gemaakt worden om samen of voor mekaar reportages te maken.

De grote Italiaanse scheikundige industrieel Montedison heeft begin mei de helft van de aandelen van het gematigd-vooruitstrevende Romeinse dagblad « IL MESSAGERO » opgekocht. De andere helft van de aandelen kwam vorig jaar reeds in handen van de uiterst conservatieve Milanese uitgever Edilio Rusconi. Het personeel van de

krant is als reactie tegen de verkoop onmiddellijk in staking gegaan. In de Italiaanse pers heerst al geruime tijd grote beroering nadat reeds tal van grote en kleine bladen door behoudsgezinde industriëlen en grote maatschappijen werden opgekocht. Zo kwam de gekende krant « Corriere della Sera » vorig jaar nog in handen van de Fiat-directeur Agnelli en de oliemagnaat Agnello Moratti.

Uit een jaarlijkse OPINIEPEILING in West-Duitsland blijkt dat de geschreven pers voortdurend meer krediet krijgt bij het publiek dan de audio-visuele. Op de vraag : « Welke van de vier nieuwsbronnen zou U kiezen indien U de keuze had tussen een dagblad, een weekblad, radio of televisie ? » gaven 78 % van de ondervraagden hun voorkeur aan de geschreven pers. Tien jaar geleden was dit 64 %. Radio en TV daalden in dezelfde tijdsperiode van 36 % naar 22 %.

De gouden palm van het 27ste FILMFESTIVAL TE CANNES ging naar de Amerikaanse prent « The Conversation » van Francis Ford Coppola. Jack Nicholson en Marie José Nat kregen de vertolkingsprijzen, respectievelijk voor hun rol in « The Last Detail » en « Les Violons du Bal ». Er werden te Cannes meer dan vijfhonderd films vertoond. Er waren 14.000 journalisten en 25.000 zakenlui tegenwoordig. Deze businessmen sloegen een nieuw record : zij verhandelden films voor een bedrag van 56 miljard.

Op 3 juni II. was het zestig jaar geleden dat het eerste nummer van het Antwerps socialistisch dagblad « VOLKSGAZET » verscheen. Deze krant werd in 1914 opgericht en was een versmelting van de beide reeds in de Scheldestad bestaande socialistische organen : « De Werker » en « Volks-tribuun ».

In het hoofdartikel van het jubileumnummer geeft J. Van Eynde, Minister van Staat, co-voorzitter van de B.S.P. en bijna 30 jaar hoofdredacteur, een uitvoerig historisch overzicht van de Antwerpse krant. Tot slot van dit artikel verwijst hij naar de huidige moeilijkheden waarmee ook « Volksgazet » te kampen heeft en « die in gans de wereld het perswezen teisteren, de opiniekranten zelfs wat meer dan de andere ».

Twee groepen, die deel uitmaken van « vidéoption », het verbond van

verenigingen die op het niveau van wijken of kleine gemeenschappen aan video-animatie willen doen, hadden zich voorgenomen over het kabelnet van de Distributiemaatschappij Coditel te Sint-Joost-ten-Node en te Jambes op 3 resp. 11 mei eigen uitzendingen te verdelen.

Vanwege de Regle van Telegrafie en Telefonie kreeg Coditel, nog voor de uitzendingen konden plaatsgrijpen, een aanmaning om de wetgeving terzake na te leven, met als gevolg dat de voorzlene uitzendingen niet doorgingen. De programma's werden zowel te St.-Joost-ten-Node als te Jambes in gesloten kring vertoond.

Tegen vroegere sluikuitzendingen te St.-Joost-ten-Node en te Luik kon niets gedaan worden omdat de overheid deze inbreuken slechts achteraf vernam.

Op 26 mei overleed op 60-jarige leeftijd de gekende Amerikaanse columnist en auteur STEWART ALSOP. Hij heeft gedurende 13 jaar samen met z'n oudere broer Joseph een column geschreven die onder de titel « Matter of Fact » regelmatig werd gepubliceerd in 137 Amerikaanse dagbladen. De laatste zes jaar was hij verbonden aan het weekblad « Newsweek » waarvoor hij een kroniek schreef over de politieke ontwikkeling in Washington.

Sinds 1 juli telt ons land drie krantentitels minder. De Gentse « LA FLANDRE LIBÉRALE » en de beide Antwerpse bladen « LA MÉTROPOLE » en « LE MATIN » verschijnen niet meer. Hiermede verdwenen de laatste drie franstalige kranten in Vlaanderen. Hun gezamenlijke oplage bedroeg, volgens de uitgever, 14.300 exemplaren.

In 1966 waren de drie bladen — verenigd in de uitgeversmaatschappij « Sobeledip » — reeds overgenomen door het Brusselse krantenconcern Rossel (« Le Soir »). Nu wordt van verdere exploitatie afgezien omdat, aldus « Le Soir », de economische lasten die deze bladen voor de groep Rossel opleveren onverenigbaar zijn geworden met een gezond beleid. Het blad meldde verder dat het de informatietaak van de drie kranten zal overnemen en een bijzondere aandacht zal besteden aan de franstaligen in Vlaanderen.

Op dit ogenblik verschijnen er in België nog 39 verschillende krantentitels, 15 nederlandsstalige, 23 franstalige en 1 duitsstalige.

christine van nuffel en anita haesaerts

**Een vergelijkende studie van de
onthaalfunctie aan de Universiteit
in het kader
van haar public relations-problematiek**

Fac. Soc. Wet., Leuven, februari 1974,
(Promotor : G. Fauconnier)

Na enig bibliografisch onderzoekswerk omtrent het thema « de Public Relations-activiteiten aan de universiteit », hebben we vastgesteld dat de meeste auteurs de noodzaak ervan erkennen maar dat er verder vrijwel geen literatuur over voorhanden was.

Vandaar dat wij zelf een enquête doorgevoerd hebben op basis van een vooropgestelde vragenlijst om tot een vergelijking te komen van de huidige Public Relations-situatie aan enkele universiteiten. Deze werden gekozen omwille van hun representativiteit en vergelijkbaarheid qua studentenpopulatie, taalstrekking en nationaliteit :

nl. Katholieke Universiteit Leuven (KUL)

Rijksuniversiteit Gent (RUG)

Gemeentelijke Universiteit Amsterdam (GUA)

Katholieke Universiteit Nijmegen (KUN)

In de volgende alinea's worden de bekomen resultaten samengevat en gestructureerd volgens een aantal topics..

I : PUBLIC RELATIONS IN HET ALGEMEEN.

§ 1. Organisatie en situering van de public relations-dienst.

Na de enquête stellen we vast dat aan elke bestudeerde universiteit de public relations-functie georganiseerd is onder de vorm van één dienst.

Te Leuven, Amsterdam en Nijmegen berust de leiding ervan bij één persoon, onder wiens bevoegdheid de verschillende afdelingen ressorteren.

Te Gent zijn er twee afdelingshoofden die op gelijke voet staan en samen de dienst leiden. Van hen is enkel een secretariaat afhankelijk, waarop ze beiden een beroep kunnen doen. Alle diensthooften zijn academici, zij staan aan het hoofd van een aantal personeelsleden die hetzij in los verband, hetzij in vast verband aan de dienst meewerken. Het aantal vaste personeelsleden van de public relations-dienst ligt begrepen tussen vijf in Gent en zestien in Nijmegen.

Wat de losse medewerkers betreft zijn er een twintigtal in Leuven en een dertiental in Gent.

Te Amsterdam is een dergelijke vorm van samenwerking nog niet georganiseerd, in Nijmegen bestaat hij gewoon niet en ziet men er ook het nut niet van in.

De opleiding van al deze medewerkers is zeer gevarieerd binnen de diensten en gaat van middelbaar onderwijs tot een universitaire opleiding.

Bij een nadere ontleding van het organisatieschema van de vier universiteiten stellen we vast dat de public relations-dienst van de K.U.L., R.U.G. en G.U.A. een staf-functie bekleden, die zij echter delen met een aantal andere diensten en als dusdanig tegenover het hoofd van de universiteit in een lijnpositie terechtkomen. De public relations-dienst van de K.U.N. echter bekleedt een zuivere staffunctie.